

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.697/2022/6.

A felperes:

felperes, felperes címe

A felperes képviselője:

Kummer Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd

Az alperesek:

I.r. alperes, I.r. alperes címe – I. rendű

II.r. alperes, II.r. alperes címe. – II. rendű

Az alperesek képviselője:

Nagy János Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Nagy János ügyvéd

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 18.P.21.303/2022/16.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 15.000 (tizenötezer) forint + áfa perköltséget.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy fizessen meg az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlája javára.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az I. rendű alperes által szerkesztett és a II. rendű alperes által kiadott portál internetes sajtótermékben 2022. május 5-én „cikk címe” címmel megjelent írásban arról számoltak be, hogy a párt egy vidéki rendezvényén egyik vezető politikusa tanú³al, személy² élettársával erőszakoskodott. A botránynak személy¹ a párt elnöke és kabinetfőnöke, tanú¹ is a tanúja volt, de a bűncselekményt hosszú hetek óta próbálja eltussolni a párt vezetése. A hölgy az etikai bizottsághoz fordult, de miután nem történt semmi, feljelentést tett. személy² az eset után néhány nappal személy¹nél és tanú¹nél is érdeklődött az esettel kapcsolatban, ők azonban azóta is próbálják eltussolni a bűncselekményt.

[2] A felperes 2022. május 18-án sajtó-helyreigazítási kérelemmel fordult az I. rendű alpereshez annak közzétételét kérve helyreigazításként, hogy „[a] 2022. május 5-én »cikk címe« címmel megjelent cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy amikor a felperes vezetése tudomást szerzett arról, hogy egy rendezvényükön a párt egyik alelnökének élettársával szemben állítása szerint erőszakos nemi közöszlést kíséreltek meg, az esetet megpróbálták eltussolni.

Valótlanul állítottuk továbbá, hogy amikor az illető hölgy a párt etikai bizottságához fordult, az nem foglalkozott az ügygel.

A valóság ezzel szemben az, hogy a felperes etikai bizottsága amikor hozzá az ügyben beadvány érkezett, napokon belül intézkedett a vizsgálat megkezdéséről, amely jelenleg is folyamatban van, azt a párt egyik vezetője sem próbálta akadályozni”.

Az I. rendű alperes a kérelemnek nem tett eleget, ezért a felperes a 2022. május 27-én előterjesztett keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az I. rendű alperest az előzetes kérelmével egyező helyreigazítás közzétételére, a II. rendű alperest a perköltség viselésére.

[3] Az alperesek a kereset elutasítását kérték, mert álláspontjuk szerint a sérelmezett közlés valós tényeken alapuló következtetés, vélemény, mellyel szemben helyreigazítás nem kérhető. Arra hivatkoztak, hogy a párt részéről 2022. április 25-ig semmilyen intézkedés nem

történt, noha az esemény helyszínén a párt vezetői is ott voltak, a történetekről nyilvánvalóan tudomással bírtak. személy² személyesen is tájékoztatta a bűncselekményről személy¹t.

[4] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 5 napon belül az általa szerkesztett portál internetes sajtótermékben önálló hírként a főoldaltól 24 órán keresztül a „Helyreigazítás az «cikk címe» című cikk miatt” címről elérhetően, továbbá mindaddig, amíg a cikk is elérhető, de legalább 30 napig az „cikk címe” című cikk címe alatt, a szöveg felett tegye közzé a következő közleményt:

„Helyreigazítás

A 2022. május 5-én megjelent „cikk címe” című cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy amikor a felperes vezetése tudomást szerzett arról, hogy egy rendezvényükön a párt egyik alelnökének élettársával szemben állítása szerint erőszakos nemi közöszlést kíséreltek meg, az esetet megpróbálták eltussolni.

Valótlanul állítottuk továbbá, hogy amikor az illető hölgy a párt etikai bizottságához fordult, az nem foglalkozott az ügygel.

A valóság ezzel szemben az, hogy a felperes etikai bizottsága, amikor hozzá az ügyben beadvány érkezett, napokon belül intézkedett a vizsgálat megkezdéséről”.

[5] Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[6] Kötelezte a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 84.000 forint perköltséget, továbbá az állam javára az állami adó- és vámhatóság felhívásában megjelölt módon és számlára 36.000 forint feljegyzett kereseti illetéket.

[7] Döntése jogszabályi alapjaként ismertette a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi. CIV. törvény (Smtv.) 12. §-ának, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 495. § (1) és (2) bekezdésének, és 496. § (1) bekezdésének rendelkezéseit.

[8] Elsősorban azt vizsgálta, hogy a sérelmezett közlések tényállításként, vagy véleménynyilvánításként értelmezendők. Az Alkotmánybíróság 7/2014. (III. 7.) és 13/2014. (IV. 18.) AB határozataiban, továbbá eseti döntésében írtakra is utalva úgy foglalt állást, hogy a „felperes vezetése megpróbálta eltussolni a nemi erőszak ügyét”, és a „felperes etikai bizottsága a sértett beadványa ellenére nem foglalkozott az ügygel”, közlések bizonyítható tények. Önmagában annál fogva, hogy egy tényre a sajtó más tények alapján következtetett, a következtetésként megjelölt tény nem minősül véleménynek, ha a következtetésként állított tény valósága bizonyítható, az helyreigazítás tárgya lehet.

[9] Az I. rendű alperes azt az állítását, hogy a felperes megpróbálta eltussolni a történeteket, arra a tényre alapította, hogy a felperes akkori elnöke, személy¹ a sértett által

állított erőszakos nemi közöszlőről néhány nappal az esetet követően tudomást szerzett, továbbá, hogy az ügyben nem indult etikai vizsgálat a sértett kérése ellenére sem. Az I. rendű alperes abban az esetben mentesülhet a helyreigazítási kötelezettsége alól, ha bizonyítja, hogy e két tényállítás valós, és a két tényből okszerűen következik az általa levont következtetés.

[10] A per során kihallgatott tanúk közül személy2 és személy1 vallomása eltérő volt abban a tekintetben, hogy az esemény után pár nappal történt találkozásuk során közöttük mi hangzott el. személy2 szerint ő nemi erőszak kísérletéről számolt be, személy1 szerint személy2 az iránt érdeklődött, hogy közeledett-e az élettársához az ügyben érintett személy3. Ezen közeledés erőszakosságáról nem tett említést, arról csak az Etikai Bizottságnak írtakból szerzett tudomást. tanú2 a nemi erőszak kísérletének gyanújáról tudott ugyan, erről azonban csak tanú1-t tájékoztatta.

[11] Ezek a vallomások nem voltak elégségesek annak alátámasztására, hogy személy1 tudott volna tanú3 állításáról.

[12] tanú4, a felperesi párt Etikai és Fegyelmi Bizottsága elnökének vallomása és az általa csatolt elektronikus levelezés alapján megállapítható volt, hogy tanú3 2022. április 25-én kezdeményezett eljárást a bizottságnál, amire a bizottság elnöke 2022. április 30. napján válaszolt, majd 2022. május 3. napján tájékoztatta a sértettet, hogy a bizottság eljárást indított az ügyben.

[13] A rendelkezésre álló bizonyítékokat úgy értékelte az elsőfokú bíróság, hogy a következtetés alapjául szolgáló tények valóságát az alperes az őt terhelő kötelezettség ellenére nem tudta bizonyítani, a következtetés kellő ténybeli alappal nem bír, ezért helyreigazítás közzétételére köteles. A valóság közlése tekintetében bizonyítottanak ítélte, hogy a bejelentést követően az etikai eljárás az ügyben megindult, ezért a bíróság az I. rendű alperest a valóság közzétételére is kötelezte. Az pedig, hogy az etikai eljárás megindítását és folytatását a párt egyik vezetője sem próbálta akadályozni, okszerűen következik a történetek eltussolását állító közlés valótlanságából, ezért annak közzététele szükségtelen.

[14] A felperest – figyelemmel arra, hogy csak a valóság közzététele körében utasította el kisebb részben a keresetet – teljes egészében pernyertesnek tekintette. Ennek megfelelően a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a II. rendű alperest a perköltség megfizetésére.

[15] Az elsőfokú ítélet ellen az alperesek éltek fellebbezéssel. Kérték, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben változtassa meg akként, hogy az I. rendű alperes helyreigazítás közzétételére kötelezését mellőzze a „valótlanul állítottuk, hogy amikor a felperes vezetése tudomást szerzett arról, hogy egy rendezvényükön a párt egyik alelnökének élettársával szemben állítása szerint erőszakos nemi közöszlést kíséreltek meg, az esetet megpróbálták eltussolni” közlés tekintetében, a felperest kötelezze a másodfokú

perkölség viselésére. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdés c) és d) pontjaira alapították.

[16] Álláspontjuk szerint a perben kihallgatott tanúk közül egymásnak ellentmondó tanúvallomást tett személy1, személy2 és tanú2 is.

személy2 és személy1 tanúvallomása eltérő volt abban, hogy pár nappal az eset után személy2 mit mondott személy1nek. Utóbbi vallomása teljes mértékben életszerűtlen arra vonatkozóan, hogy amennyiben élettársa személy2t egy nemi erőszak kísérletéről tájékoztatja, akkor a pártelnöknek ne erről számoljon be.

tanú2 tanúvallomása szerint ő már a pártrendezvényt követő 1-2 napon belül tudomással bírt az esetről, erről azonban csak a pártelnök bizalmasát, tanúlt tájékoztatta. Ez azonban elképzelhetetlen és a józan észnek is ellentmond, hiszen egy ilyen horderejű ügy a felperesi párt részére – különösen kampányidőszakban – óriási kockázatot jelentett. Ha így is történt volna, teljes mértékben elképzelhetetlen, hogy tanú1, aki személy1 legközelebbi munkatársa, és legfőbb bizalmasa volt, ne tájékoztatta volna a pártelnököt a rendelkezésére álló információról.

Amennyiben személy1t valóban nem tájékoztatta sem tanú2, sem pedig tanú1, akkor is megállapítható, hogy a felperesi párt Országos Választmányának az elnöke, illetve az Elnökség tagja 1-2 nappal az esemény után tudomással bírt a történetekről, azonban semmiféle további lépést azzal kapcsolatban nem tettek. Ez a tény kellő ténybeli alapot nyújt azon alperesi közléshez, hogy a párt vezetése tudomással bírt az erőszakos közösülés kísérletéről, és azt szándékosan megpróbálták eltussolni.

[17] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Elsősorban észrevételezte, hogy az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörben nem hozott döntést, ezért a Pp. 369. § (3) bekezdés d) pontjára alapított felülbírálati jogkör nem gyakorolható. Az alperesek fellebbezése továbbá nem felel meg a Pp. 371. §-a által a fellebbezés tartalma körében kötelezően előírtaknak, hiszen a 371. § (1) bekezdés d) pontja által megköveteltek ellenére semmilyen jogszabályt nem jelöltek meg, amelyet az elsőfokú bíróság döntése sértene. Álláspontja szerint ezért a fellebbezés érdemben a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja szerinti felülbírálati jogkörben sem bírálható el.

[18] Érdemben is vitatta a fellebbezés megalapozottságát. A perben sérelmezett közlés valóságát a PK 14. számú állásfoglalásban kifejtettek szerint és a Pp. 265. § (1) bekezdése alapján az alpereseknek bizonyítania kellett. A kellő ténybeli alap megléte csak véleménynyilvánítás esetén elegendő a helyreigazítási kötelezettség alóli mentesüléshez. A jelen perben az alpereseknek azt kellett bizonyítaniuk, hogy a párt vezetői tudomást szereztek a rendezvényükön történt bűncselekmény kísérletéről, másrészt a tudomásszerzés után ezt megpróbálták eltussolni. A helyreigazítási kötelezettség alóli mentesülés körében nem elegendő csupán azt igazolni, hogy az eseményről a vezetők tudomást szereztek, az alperesek bizonyítási indítványai pedig csak erre szorítkoztak.

[19] Amennyiben a tanúvallomások ellentmondásosak, az az alperesek terhére esik, figyelemmel arra is, hogy az ellentmondások feloldását az elsőfokú eljárás során – bár erre az eljárási lehetőségek adottak voltak – meg sem kísérelték.

[20] tanú2 továbbá vallomásában meggyőzően adta elő, hogy miért nem adott hitelt a tanú3 és ifj. személy3 között történetekkel kapcsolatos információnak, ezért az általa előadottak nem tekinthetők életszerűtlennek sem.

[21] Mindezen vallomások legfeljebb az eseményekről való tudomásszerzés körében értékelhetők, az eset eltussolására irányuló tevékenység körében nem. Az elsőfokú eljárás során, az ott feltárt bizonyítékok alapján az volt megállapítható, hogy az I. rendű alperes nem tudta bizonyítani a sérelmezett állításai egyikét sem, ezért az elsőfokú ítélet jogszabálysértés nélkül kötelezte az I. rendű alperest a helyreigazítás közzétételére.

[22] A másodfokú eljárással összefüggésben a perköltséget a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján, mérlegeléssel számította fel 5 munkaóra figyelembevételével összesen 19.050 forintban, figyelemmel arra, hogy jogi képviselője áfa fizetésére köteles.

[23] A fellebbezés alaptalan.

[24] A másodfokú bíróság a Pp. 370. § (1) bekezdése szerinti korlátok között azt vizsgálta, hogy az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül kötelezte-e helyreigazításra az I. rendű alperest azon közlés tekintetében, hogy megpróbálták eltussolni a párt alelnökének élettársával szembeni bűncselekmény kísérletét.

[25] Arra helytállóan hivatkozott a felperes, hogy a Pp. 369. § (3) bekezdés d) pontja szerinti felülbírálati jogkör nem gyakorolható, mert az elsőfokú bíróság mérlegelési jogkörében nem hozott döntést. A megsértett jogszabályhely megjelölésének hiánya azonban a fellebbezés érdemi elbírálásának nem képezte akadályát. A Pp. 371. § (1) bekezdés d) pontja szerint a fellebbező félnek meg kell jelölnie azt az anyagi, illetve eljárási jogszabálysértést, amelyre a fellebbező a fellebbezését alapítja, kivéve, ha a felülbírálati jogkör gyakorlásának nem feltétele a jogszabálysértés. E szerint a jogszabályhely megjelölése nem feltétele a fellebbezésnek.

[26] A Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja szerinti felülbírálati jogkör az elsőfokú ítélet anyagi jogi felülbírálatára vonatkozik. A perben egyetlen anyagi jogi jogszabály, az Smtv. 12. § (1) bekezdése érintett, így a fellebbezés tartalmából – amely a helyreigazítási

kötelezettséget vitatta – egyértelműen megállapítható volt, hogy az alperes érvelése mely jogszabály megsértésére irányul.

[27] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével, kifejtett indokaival is egyetértett, azokat nem ismétli meg.

[28] A fellebbezésben és az ellenkérelemben foglaltakra tekintettel azt hangsúlyozza, hogy a felek között a bizonyítandó tények tekintetében nem volt vita. Az alperesnek azt kellett bizonyítania, hogy a felperesi párt vezetői a pártrendezvényen történetekről tudomást szereztek, arra törekedtek, hogy annak ne legyenek következményei.

[29] A lefolytatott bizonyítási eljárás során egyértelművé vált, hogy a cselekmény elszenvedője – tanú3 – az etikai bizottság felé 2022. április 25-én tett bejelentést, ennek alapján az etikai vizsgálat május 3-án meg is indult. Ez a tény önmagában ellentmond annak az állításnak, hogy a párt vezetősége el akarta tussolni az ügyet. Ez a megfogalmazás ugyanis a köznyelvben – amelyre tekintettel kell a sérelmezett közléseket értékelni a PK 12. számú állásfoglalásban kifejtettekre figyelemmel – olyan aktív magatartást jelent, amellyel valamely esemény napvilágra kerülését, azzal kapcsolatos következmények bekövetkeztét kívánják akadályozni. Arra semmilyen bizonyíték nem utalt, hogy az esemény 2021. decemberi időpontja és tanú3 2022. áprilisi bejelentése közötti időszakban a felperes részéről bárki is akadályozta volna akár a sértettet, akár személy2t abban, hogy szabályszerű bejelentéssel vizsgálatot kezdeményezzen személy3nal szemben, vagy feljelentést tegyen, avagy erre irányuló kérelmét elutasították volna.

[30] A másodfokú bíróság megítélése szerint továbbá annak, hogy személy1 vagy a párt más vezetői milyen tudomással bírtak a sérelmezett cselekményről, azért nincs perdöntő jelentősége, mert arra még személy2 sem utalt vallomásaiban, hogy tanú3 kérése ellenére nem volt az ügynek következménye. Annak, hogy személy2 maga mit tartott volna helyes eljárásnak a párt részéről egy, a Btk. 207. §-a szerinti magánindítványra üldözendő bűncselekmény kísérletének gyanúja alapján, nincs jelentősége. Olyat pedig ugyancsak nem állított, hogy őt a párt bármelyik vezetője is le akarta volna beszélni arról, hogy feljelentést tegyenek, vagy egyéb fórumon a történeteket nyilvánosságra hozzák.

[31] Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta, mert az elsőfokú ítélet nem sérti az Smtv. 12. § (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseket.

[32] Az alperesek fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 364. § utaló szabálya alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése és a Pp. 499. § (1) bekezdése alapján köteles az alperesért felelősséget viselő jogi személy a felperes részére az ügyvédi munkadíjat, és a Magyar Állam javára a le nem rótt fellebbezési illetéket megfizetni.

[33] Az ügyvédi munkadíj összegét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

[34] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték megfizetéséről a másodfokú bíróság a Pp. 101. § (1) bekezdése, a Pp. 102. § (1) bekezdése és a 30/2017. (XII. 27.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdése alapján, továbbá az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 78. § (4) bekezdése alapján döntött.

[35] Tájékoztatja a II. rendű alperest, hogy a fellebbezési illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése szerint a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során a közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság (Fővárosi Ítélőtábla) megnevezését, a bírósági ügyszámot és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pontja].

Budapest, 2023. január 12.

Dr. Hercsik Zita s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovaliczky Ágota s.k.
előadó bíró

Dr. Virág Csaba s.k.
bíró